

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **I. N.**, zast. JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem, se sídlem Skrétova 25, Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 6. 2008, č. j. 16 Cad 9/2008 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci žalobce JUDr. Petru Knoblochovi, advokátu, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 23. 6. 2008, č. j. 16 Cad 9/2008 - 28, odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2007, č. X, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Předmětným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 a § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že je následkem pracovního úrazu vážně zdravotně a sociálně poškozen, není schopen řádně pochopit usnesení krajského soudu a bez náležité právní pomoci zajistit svá práva. Konstatoval, že práva vyplývající z pracovního úrazu jsou od samého počátku manipulována s perzekučním záměrem. Podotkl, že státní orgány nerespektují rehabilitační zákon. Stěžovatel doplnil, že touha po možnosti důstojného společenského uplatnění a osobního rozvoje je pokládána za paranoidně perzekuční bludy, proto smí být držen pouze v psychiatrickém zařízení, kde jsou na něm prováděny pokusy. Požadoval, aby Nejvyšší správní soud vydal toto rozhodnutí: „1/ *Zajistit náležité léčení následků pracovního úrazu a jiných zdravotních poškození. 2/ Možnost získání důstojné kvalifikace, přiměřené zdravotnímu stavu. 3/ Sociální zabezpečení, jako občanu Který následkem pracovního úrazu přišel o své původní povolání a sociální postavení. 4/ Nahradit škody způsobené nesprávným úředním postupem.*“ Stěžovatel si současně vyhradil právo doplnit své požadavky po konzultaci s odborníkem a právníkem.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 5. 9. 2008, č. j. 16 Cad 9/2008 - 52, ustanovil zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Petra Knoblocha, advokáta.

Usnesením ze dne 13. 10. 2008, č. j. 16 Cad 9/2008 - 62, Krajský soud v Plzni stěžovatele prostřednictvím jeho zástupce vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení odstranil vady kasační stížnosti spočívající v nedostatku jejích náležitostí tak, že uvede označení rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, a údaj o tom, kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje, a návrh výroku rozsudku Nejvyššího správního soudu. V odůvodnění soud mimo jiné citoval i ustanovení § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o lhůtě k doplnění kasační stížnosti a možnosti jejího prodloužení na včasnou žádost z vážných důvodů. Krajský soud současně stěžovatele poučil, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost usnesením odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 15. 10. 2008.

Podáním ze dne 18. 11. 2008, podaným u krajského soudu dne 19. 11. 2008, požádal zástupce stěžovatele o prodloužení lhůty k odstranění vad podání o jeden měsíc s tím, že mu stěžovatel nezaslal napadené rozhodnutí žalované.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 1. 12. 2008, č. j. 15 Cad 9/2008 - 70, žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti zamítl. V odůvodnění uvedl, že posledním dnem lhůty k odstranění vad bylo úterý 18. 11. 2008, žádost o prodloužení lhůty byla osobně doručena soudu dne 19. 11. 2008, tj. po marném uplynutí lhůty, kterou zákon stanoví pro doplnění kasační stížnosti. Soud konstatoval, že jen v rámci této lhůty lze úspěšně podat žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Žádost byla podána po marném uplynutí předmětné lhůty, nejedná se o včasnou žádost, a proto ji soud zamítl.

Dne 16. 12. 2008 předložil krajský soud věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval správnost postupu krajského soudu, který zamítl žádost zástupce stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel byl prostřednictvím svého zástupce krajským soudem řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, výzva ve formě usnesení ze dne 13. 10. 2008 byla zástupci stěžovatele doručena dne 15. 10. 2008.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední

den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno ve středu dne 15. 10. 2008. Lhůta jednoho měsíce k doplnění kasační stížnosti, resp. k podání žádosti o prodloužení lhůty počala běžet ve čtvrtek dne 16. 10. 2008 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 18. 11. 2008, tj. neblíže následující pracovní den po sobotě 15. 11. 2008, na kterou připadl poslední den lhůty (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Ke včasnému podání žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 18. 11. 2008 byla předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že tato žádost byla u krajského soudu osobně podána až dne 19. 11. 2008, tedy po marném uplynutí lhůty stanovené v § 106 odst. 3 s. ř. s. Krajský soud proto rozhodl správně, pokud žádost o prodloužení lhůty zamítl.

Nejvyšší správní soud dále posoudil obsah podání stěžovatele a dospěl k závěru, že kasační stížnost nespĺňuje náležitosti předešvané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá usnesení Krajského soudu v Plzni č. j. 16 Cad 9/2008 - 28, ze dne 23. 6. 2008, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatel v posuzované věci neučinil.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukázovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelem za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl prostřednictvím svého zástupce řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil rozsah a důvody napadení usnesení krajského soudu, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, neboť tento advokát přes výzvu soudu nedoplnil kasační stížnost a žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti nepodal včas. Z obsahu soudního spisu přitom Nejvyšší správní soud nezjistil, že by ustanovený advokát učinil některý z úkonů právní služby uvedený v § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Proto mu odměna za zastupování nepřisluší.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu